

Hauser Zoltán **az Eszterházy Károly Főiskola rektorának köszöntője**

Excellenciás Érsek Úr! Püspök Úr! Professzor urak, főigazgató úr, minden kedves vendégünk, és nem utolsó sorban a mai és a holnapi nap előadói!

A mai első eseményről átsétálva jutott eszembe, hogy a Barkóczy útról érkezünk, ahol Eszterházy-szobrot avattunk, és a hely, ahol vagyunk, az az Oratorium Artium Pyrkeriánium. Nincs itt semmi szóképzavar, hanem egy nagyszerű egység ebben, hiszen amikor Eszterházy Károly Egerbe érkezésének 250 éves évfordulójáról beszélünk, akkor egy olyan hagyaték továbbápolására is gondolunk mindig, ami Barkóczy püspök úr egri életéhez, tevékenységéhez köthető. De a 185 éve Egerben a püspöki széket elfoglaló Pyrker János László hasonló, sőt nehezen megkülönböztetően nagy jelentőségű nyomot hagyott a város életében, ami a mi szemüvegünkön keresztül nézve elsősorban a magyar nyelvű pedagógusképzés megalapításában ragadható meg. Ezért az Eszterházy-évben ölelkeznek olyan események és történések, amelyek egészen napjainkig vannak ránk nagyon nagy hatással. Mi ezeken a vállakon állunk, és ezért messzire látunk. Ez a mi legnagyobb értékünk, és a legnagyobb erősségünk a jövő tekintetében. Ezért azt gondolom, hogy az az elhatározás, amit az Egri Főegyházmegyével, Heves Megyével kötöttünk egy emlékév indítására, az egy nagyszerű vállalkozás és döntés volt. Ezért is terjesztettem 2012. június 27-én az intézmény Szenátusa elé egy javaslatot, melynek a határozata, hogy 2012. július 1-jével Eszterházy-emlékévet indítunk, és a jelenleg folyó akadémiai évet *Eszterházy 250* mottóval jubileumi tanévvé nyilvánítjuk. A mai esemény egy fontos állomása ennek az ünneplésnek, amelyet továbbiak követnek. Minden részletére nem fogok kitérni, egyre viszont igen, mert ha úgy tetszik, az év nyitása, ahol Habis

polgármester úr a megyét is képviselve, Ternyák Csaba érsek úr a főegyházmegyét, jómagam pedig a líceumi felsőoktatást képviselve ennek az épületnek a díszudvarán nyilvánítottuk közösen egy esti hangversenyt megelőzően emlékévvé a most már zajló időszakot. Ha úgy tetszik, ez volt a nyitóesemény, de ez a mai konferencia az egész emlékév vonatkozásában kiemelt jelentőségű. És lesz még egy kiemelt jelentőségű esemény, amit az akadémiai év zárására tervezünk. Sokak számára ismert ez a szándék. Most fel szeretném villantani, hogy mi is az, amivel zárni szeretnénk ezt az akadémiai évet. Befejeződött 18 nagyjelentőségű fejezet megírásával az a könyv előkészítése, amely az egri *Domus Universitatis* és *Lyceum*, alcím: *oktatás, tudomány, művészet 1763–2013* címet viseli. Több mint félezer oldalon fogalmazták meg jeles szerzők ebben a 18 fejezetben azt az életművet, amelyet Eszterházy Károlyhoz köthetünk. Itt és most invitálok mindenkit ennek a könyvbemutatójára 2013 júniusába, és egyben be is jelentem, hogy ennek a könyvnek a születése a szellemi munka után a könyvtervezés, építés, a könyvnyomtatás, a nagy formátumú megjelenés pályájára került.

Tisztelt Konferencia!

Szeretném megköszönni a szervezőknek, a szervezőbizottságnak, különösképpen Monok István és Buda Péter uraknak, hogy a mai napig elvezették az előkészítő munkát, és a meghívóból is láthatóan egy sikeres esemény megnyitásán köszönhetem Önöket. Meg szeretném köszönni az előadóknak, hogy elfogadták az invitálást, fontosnak és méltónak tartották ezen a konferencián előadásokat megtartani, és hozzájárulni az Eszterházy-életmű méltatásához.

Kérem, hogy érezzék jól magukat a mai és a holnapi nap is abban az épületben, amely éppen a 250 éves jubileum alkalmára teljesen megújult állapotban tudja üdvözölni mindannyiukat!